

τῆς ἐν ἰσχύϊ νομολογίας τοῦ Ἀβδουρραχίμ, τυπωθείσης ἐν Κπ. κατὰ τὸ ἔτος 1827 καὶ μεταφρασθέντων ἐκ τοῦ τουρκικοῦ, ὑπὸ Δ. Κορυμουνδοῦράκη...». Περὶ τῆς σημασίας τῆς λ. «ἄβδουρραχίμ», βλ. ἐν 335, σ. 490.

276

1715–1733. Διάταξις πΚ. Ἰερεμίου Γ',

περὶ ἐθιμικοῦ κληρον. δικαίου ἐν περιοχαῖς Θράκης, ἐν 80, σ. 46–47.

«Ἱερώτατε μητροπολίτα Φιλιππουπόλεως... καὶ εὐλαβέστατοι ἱερεῖς καὶ χρήσιμοι γέροντες τῶν χωρίων Στενημάχου καὶ Ἀμπελιανοῦ... ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς... ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν... κληρονομῶσι τὸν θανόντα τὰ θηλυκὰ παῖδια ὡς νερόμισται. Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ θανόντος καὶ ἐξάδελφοι καὶ ἀνεψιοὶ μακρὰν ἀπέχωσιν ἀπὸ τῆς ἄδικον ἀπαίτησιν τῆς παρὰ νόμου κληρονομίας...».

277

1715–1733. Συνοδικὸν Γράμμα πΚ. Ἰερεμίου Γ' περὶ κληρονομικῶν ζητημάτων κλπ.

ἐν 70, Α' σ. 148–151.

«Ἀποκρινόμεθα... ὅτι ἡ διατετιμημένη προῖξ καὶ ἡ ἀδιατίμητος ἀντικειμένως ἔχουσιν, ὥς καὶ ἐκ τῶν ὀνομάτων δηλὸν ἐστὶ. Καὶ ἡ μὲν διατετιμημένη προῖξ τῷ ἀνδρὶ κινδυνεύεται, ἢ ἀποθάνῃ τὰ ζῶα, ἢ ἡ γυνὴ τῆς ἐσθῆτος κατατοίγῃ, τὴν ἀποτίμησιν αὐτῶν δίδωσιν ὁ ἀνὴρ, καὶ ἡνίκα παραλάβῃ τι εἰς προῖκα κατὰ διατίμην, χρεωστεῖ τὴν τιμὴν, ἢ τε ἐβελτίωσεν αὐτὸς κερδαίνει, ἢ τε ἐμείωσεν αὐτὸς κινδυνεύει καὶ ὑπόκειται. Τῆς δὲ ἀδιατιμῆτος προικὸς καὶ ἡ αὔξησης καὶ ἡ μείωσις τὴν γυναῖκα ὁρᾷ, καὶ λαμβάνει μὲν αὐτὴ τὸν τοκετὸν τῶν δούλων, τοὺς δὲ καρποὺς καὶ τὴν γονὴν τῶν θρεμμάτων ὁ ἀνὴρ λαμβάνει. Πρῶτον μὲντοι πληρῶν τὰ πρωτότυπα, καὶ ὑποβάλλων ἀντὶ τῶν τελευτώντων ἐκ τῶν ἐπιγενομένων, εἰς ἀναπλήρωσιν δηλονότι τῶν πρωτοτύπων. Οὐκ ἔστιν οὖν τὴν ἀδιατίμητον προῖκα ἰσοδυναμεῖν τῇ διατετιμημένῃ, εἰ καὶ τοῦναντίον ἔσθ' ὅτε συμβαίνει, καὶ ἡ διατετιμημένη προῖξ ὥς ἀδιατίμητος γίνεται καὶ λογίζεται, κατὰ συναρέσκειαν καὶ θέλησιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ ἀνδρογόνου καὶ τῇ γυναικὶ κινδυνεύει, ἀλλὰ τὸ ἐκ συμφωνίας ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ ἀνδρογόνου γίνεται, οὐ μὴν δὲ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε. Τὴν δὲ ἀδιατίμητον προῖκα ἰσοδυναμεῖν τῇ διατετιμημένῃ οὐ γέγραπται περὶ τούτου ὅλως ἐν τοῖς νομικοῖς διατάγμασι, καὶ λοιπὸν παράλογος ἐστὶν ἡ περὶ τούτου αὐτόθι συνήθεια καὶ οὐ δεῖ ταύτην ἐνεργεῖσθαι τοῦ λοιποῦ, ὡς ἀγνωσμένην τοῖς ἱεροῖς νόμοις. Ἡ αὔξησης δὲ καὶ τὸ κέρδος τῶν χάριν προικὸς δοθέντων μετρητῶν, καὶ οἱ καρποὶ τῆς λοιπῆς προικὸς καὶ ἡ τῶν θρεμμάτων γονὴ τῆς γυναικὸς ἐτι ζωῆς, τοῦ ἀνδρὸς εἰσίν, ὡς προείρηται, ἀπαρμειώντων σωζομένων τῶν πρωτοτύπων.

Ὅταν δὲ ἡ γυνὴ ἀποθάνῃ καὶ καταλείψῃ παῖδιον, τῆνικαῦτα τὰ χάριν προικὸς δοθέντα μετρητὰ καὶ ἡ λοιπὴ καθόλου προῖξ καὶ περιουσία τῆς μητρὸς τοῦ παιδίου, ναὶ δὴ καὶ αἱ πρὸ γάμου δωρεαὶ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, εἴτε πράγματα, εἴτε ἄσπρα, ταῦτα πάντα κληρονομία γίνονται τοῦ καταλειφθέντος παιδίου, πλὴν ἐὰν φυλάξῃ χρεῖαν παντελῇ εἰς τὸ ἐξῆς ὁ ἀνὴρ, καὶ μηκέτι εἰς ἄλλον ἀποβλέψῃ γάμον, τότε λαμβάνει αὐτὸς τὸ τέταρτον

